

Вяра

Двадесет и осма неделя след Петдесетница

В ДВАДЕСЕТ И ОСМА НЕДЕЛЯ СЛЕД ПЕТДЕСЕТНИЦА, ЗА ГОЛЯМАТА ВЕЧЕРЯ

Понеже мнозина са званни, а малцина – избрани (Лук. 14:24)

Благослови, отче!

Един цар приготви голяма трапеза с разнообразни ястия и питиета и изпрати вестноосци до всички села и градове да поканят приятелите му, господарите и управителите, а най-накрая изпрати сина си да им каже да дойдат, защото всичко е готово, а те не дойдоха, а всеки си отиде по своя работа, тогава какво ще направи царят с тези поканени? Ще им се разсърди и ще ги погуби, а на трапезата си ще покани всички сиромаси и ще ги нахрани богато, като покорни и достойни, както ще видите сега от Евангелието.

Евангелие от Лука, зачало 77

Рече Господ тази притча: един човек приготви голяма

вечеря и покани мнозина, и в часа за вечеря изпрати слугата си да каже на поканените: дойдете, понеже всичко е вече готово. И почнаха всички, като сговорени да се извиняват. Първият му рече: купих си нива и ще трябва да отида да я видя, моля те, извини ме. Другият рече: купих си пет рала волове и отивам да ги опитам, моля те, извини ме. Третият рече: ожених се, и за това не мога да дойда. И като се върна, слугата обади това на господаря си. Тогава стопанинът на къщата се разсърди и рече на слугата си: излез по-скоро по стъгдите и улиците на града и доведи тук бедните, маломощните, хромите и слепите. И рече слугата: господарю, извършено е, както заповяда, и още място има. И рече господарят на слугата: излез по друмища и плетища, и, колкото намериш, накарай ги да влязат, за да се напълни къщата ми. Защото, казвам ви: никой от поканените няма да вкуси от вечерята ми. Понеже мнозина са звани, а малцина - избрани. (Лук.14:16-24)

ТЪЛКУВАНИЕ

С това Бог ни показва, как от милост се грижи за нашето спасение и изпрати на земята Единородния Си Син Иисус Христос, за да се роди от Пресвета Дева Мария и да покани хората на спасение. Защото човекът, който приготвил вечерята, е Бог Отец, наречен човек заради човеколюбието Си. Вечерята е Небесното царство и последното време на Христовото възплъщение. Голямата вечеря е голямото тайнство на нашето спасение. Яденето и пиенето са Тялото и Кръвта Христови или радостта и веселбата там. А изпратеният слуга е Иисус Христос, Който бе изпратен от Бог Отец, като слуга и прие човешко тяло и стана човек, като нас, освен в греха, защото Той не стори грях, нито се намери лъжа в устата Му (1 Петр. 2:22, Ис. 53:9). Той дойде вечерта, тоест в последното време на Божието благоволение, за да събере онези, които са били поканени чрез съвестта и закона. Тоест дойде да повика

всички хора, за да ги доведе до покаяние и Богопознание. Първо повикал евреите, чрез закона и пророците, а най-накрая и Самият Христос отишъл при тях да ги покани и да каже: Дойдете, понеже всичко е вече готово. Тоест: „Повярвайте ми. Защото Бог е приготвил всичко за вас: опрощаване на греховете, приемане на Светия Дух, осиновяване, чистота, правда, освещение, избавление от вечната мъка и Небесно царство. Покайте се - казва, - защото се приближи царството небесно, което е във вас” (ср. Мат. 4:17), (вж. Лук. 17:21). А евреите не му повярвали, но един по един започнали да се отричат от Него. Най-напред се отрекли от Христа големците и книжниците заради светските удоволствия, които Христовото учение им забранявало. Защото онези, които се отказали от господарската вечеря заради ниви и волове, са онези, които обичат златото, богатството и светските неща, а изобщо не мислят за онзи свят. А онзи, който наскоро си бил взел жена, той е образ на всички, които обичат телесните наслаждения и блудството. И когато евреите книжници се отрекоха от Христа и не повярваха в Него, тогава и Той ги изостави и повика простите, глупави и укорявани езичници. И ги постави в Небесното царство заради голямото им смирение. Защото онези слепи и хроми, които били повикани от пътищата и от сламените колиби извън града, са онези, които бяха извън закона за лоши дела, това са елините, които не познаваха добре истинския Бог, а живеяха в идолослужение, като слепи и хроми. И всички други неуки евреи и езичници, които бяха извън закона, защото освен евреите, другите не знаеха нито да четат, нито закона. Тях повика Христос и те повярваха в Него, разбраха, че Той е истинският Бог, за това изоставиха своето идолослужение и плътски мръсни грехове и обикнаха Христовото учение и Неговите свети заповеди. Ето това е евангелската вечеря, за която чухте.

ПОУЧЕНИЕ

Християни, Бог повика всички ни на тази вечеря, тоест на тази духовна трапеза, и казва: Дойдете при Мене всички отрудени и обременени, и Аз ще ви успокоя (Мат. 11:28). Защото Бог е приготвил за всички ни онази прекрасна и богата трапеза, тоест Тялото и Кръвта Христови, с които се причастяваме и освещаваме. А ние заради светските телесни наслади и заради богатството се отдалечаваме от тази трапеза, за което ще ни изгонят от Небесното царство да седим гладни и жадни и да оплакваме без полза годините, които сме прекарали тук в грехове и злини, като безумни. За това трябва да не обръщаме внимание на светските наслади, които отминават, като сън, а да се трудим за вечните, защото тези, които са тичали след светските дела, няма да видят вечните блага. Ще ги видят само онези, които са постъпвали според Христовите заповеди и са били милостиви и братолюбиви. Щом като Сам Христос ни възлюби и предаде Себе Си на смърт за нас, то и ние трябва да бъдем милостиви, към сиромасите. Както Сам Христос ни е заповядал: „Когато приготвиш трапеза, не кани богати, роднини и съседи, които също биха могли да те поканят, а кани сиромаси, слаби и хроми, които не могат да те поканят, и тогава ще получиш голяма награда от Бога“ (ср. Лук.14:12-14). За това трябва да се грижим за сиромасите според силата си, за да бъдем удостоени с онази радостна и весела трапеза, тоест с голямото тайнство свето Причастие, което трябва да приемаме с голяма чистота и подготовка четири пъти годишно, защото който приема това тайнство с чистота и изповед, става едно с Христа, тоест той живее в Христа и Христос в него. А който не се причастява дори веднъж в годината, няма да види Небесното царство. Това тайнство го учреди Сам Христос преди разпятието Си и го предаде на апостолите, а след тях, на целия свещен чин, за да се прави за Негов спомен (вж. Лук. 22:19). За това трябва

всички да се причастяваме и да приканваме другите към това, за да не останат гладни, лишени от тази духовна трапеза, която храни душата ни. Най-вече свещениците и църковните учители трябва да поучават християните, да се изповядват и причастяват, за да получат душевно спасение, защото смъртта с всеки изминал ден приближава. Да се потрудим да не ни завари и намери в ядене, пиене и други грехове, а да ни намери в правда, чистота и милост, та и ние да бъдем удостоени с онази богата и весела трапеза с помощта Христова. Нему слава във вечните векове, амин.

Из "Софроние" на епископ Софроний Врачански

{{_LINK1_}}